

Λκ 15,3-7

Ὁ καλὸς Ποιμένας

Πόσο μᾶς ἀγαπάει, παιδιά, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός; Πολύ, πάρα πολύ! Ἀμέτρητη εἶναι ἡ ἀγάπη Του γιὰ μᾶς. Ὁ ἴδιος μᾶς εἶπε: «Ἐγὼ εἶμαι ὁ καλὸς Ποιμένας, δηλαδή ὁ καλὸς Βοσκός. Ὁ καλὸς Βοσκός τόσο ἀγαπάει τὰ πρόβατά του, πού **θυσιάζει γι' αὐτά ἀκόμη καί τή ζωή του**» (βλ. Ἰω 10,11).

Ἀγιογραφικὴ διήγηση

Ἕνας καλὸς Βοσκός εἶχε ἑκατὸ πρόβατα καί τὰ ἀγαποῦσε πολὺ. Τὰ γνώριζε ὅλα μέ τό ὄνομά τους. Τὰ φρόντιζε καθημερινά μέ ἰδιαίτερη στοργή.

Κάθε πρωί τὰ ἔβγαζε ἀπό τό μαντρί -ἔτσι ὀνομάζεται τό σπιτάκι τους- καί τὰ πήγαινε στό καταπράσινο λιβάδι. Ἐκεῖ ἔβοσκαν ὅλη τήν ἡμέρα καί ξεκουράζονταν κάτω ἀπό τή σκιά τῶν δέντρων. Ὁ καλὸς Βοσκός ἔμενε κοντά τους κρατώντας τό ραβδί του καί τὰ φύλαγε. Ὅταν διφοῦσαν, τὰ ὀδηγοῦσε σέ δροσερό νερό, νά πιοῦν καί νά ξεδιψάσουν. Τὰ προστάτευε ἀπό διάφορους κινδύνους, ἀπό τὰ

Άγρια ζώα. Στο καθένα είχε δώσει ένα χαριτωμένο όνομα. **Ένωθαν τόση ασφάλεια κοντά του!**

Κάποια μέρα όμως **ένα από τὰ αρνάκια του** -ζωηρό καθώς ήταν- ψάχνοντας για τροφή **απομακρύνθηκε από τό κοπάδι**. Μόλις τό κατάλαβε ο καλός Βοσκός, άφησε τὰ ένενήντα έννιά του πρόβατα καί άρχισε νά τό ψάχνει γεμάτος άγωνία! Ποῦ νά πῆγε άραγε τό άρνάκι του; Νά βρισκόταν πολύ μακριά; Μήπως στάθηκε κάτω από κάποιο δέντρο ή μήπως ...έπεσε σέ γκρεμό;

Κρατώντας τό ραβδί του **ο καλός Βοσκός τρέχει νά βρεϊ τό χαμένο του πρόβατο**. Άν τόν προλάβει ή νύχτα, τότε ο κίνδυνος θά εἶναι πιό μεγάλος. Δέν λογαριάζει τή δική του κούραση, ψάχνει παντού. Σκέφτεται συνεχώς: Θά βρεϊ άραγε ζωντανό τό μικρό του άρνάκι; Από μακριά άκούγονταν οὐρλιαχτά λύκων... Μήπως ήδη τό έφαγε κάποιο άγριο θηρίο; Τρέχει ο καλός Βοσκός, τρέχει καί φωνάζει μέ τ' όνομά του τό άρνάκι.

Σέ μία στιγμή άκούει ένα βέλασμα αδύναμο, ζέψυχο. Πλησιάζει ο Βοσκός στήν άκρη ενός γκρεμοῦ. Από κεῖ άκουγόταν τό βέλασμα. Σκύβει μέ προσοχή, γονατίζει. Μέ τό ραβδί του παραμερίζει τούς θάμνους. Καί νά, βλέπει τό άρνάκι του! **Σέ έναν άγκαθωτό θάμνο εἶχε πέσει καί ήταν τόσο φοβισμένο!**

Μά πῶς νά κατεβεῖ στόν γκρεμό, για νά τό σώσει; Ήταν πολύ επικίνδυνο! **Ο καλός Βοσκός όμως δέν λογαριάζει τόν κίνδυνο, δέν υπολογίζει τίποτε, ούτε τή ζωή του.**

Τί κι αν ο γκρεμός έχασκε από κάτω;... Προσεκτικά σύρθηκε ο Βοσκός πρὸς τόν θάμνο καί μέ μία αποφασιστική κίνηση κατάφερε νά πιάσει τό ποδαράκι τοῦ άρنيοῦ. Τραβώντας το σιγά - σιγά τό έφερε ὡς επάνω. Χαρούμενο εκείνο χώθηκε μέσα στήν άγκαλιά του. Πόση ασφάλεια ένιωθε εκεί! **Επιτέλους, εἶχε σωθεῖ!** Ο καλός Βοσκός τό κράτησε τρυφερά στά χέρια του, τό χάιδεψε άπαλά. Κι έπειτα, **έβαλε τό άρνάκι πάνω στούς ὠμους του** καί εὐτυχισμένος πῆρε τόν δρόμο τοῦ γυρισμοῦ.

Όταν έφτασε πίσω στο κοπάδι, του έπλυνε τις πληγές και του έδωσε να φάει μπόλικη τροφή. Κι αφού τό περιποιήθηκε και ασφάλισε όλα τά προβάτά του στο μαντρί, γύρισε στο σπίτι του. Χαρούμενος κάλεσε εκεί τούς φίλους του και τούς γείτονές του, γιά να τούς κεράσει. «Ελάτε», τούς έλεγε, «νά χαρείτε μαζί μου, γιατί βρήκα τό προβάτακι μου, πού είχα χαθεί!». **Ποιός μπορούσε να μετρήσει τή χαρά του; Άμέτρητη ήταν, γιατί ζαναβρήκε τό χαμένο του πρόβατο, πού τόσο πολύ αγαπούσε!**

Άσφαλισμένοι στο κατηχητικό μας

Χαρήκατε κι εσείς, παιδιά, πού βρήκε ο καλός Βοσκός τό αρνάκι του ζωντανό;

Κι εμάς, παιδιά, μάς αγαπάει ο Χριστός, όπως ο καλός Βοσκός τό αρνάκι του *(δειχνουμε τήν εικόνα του καλού Ποιμένα, βλ. όπτικοακουσικό υλικό)*.

Ό Χριστός γιά μάς είναι ο καλός μας Βοσκός, ο καλός μας Ποιμένας. Άς τό φωνάξουμε όλοι μαζί! *(Επαναλαμβάνουμε τή φράση μαζί μέ τά παιδιά δύο-τρεις φορές, όλοένα και πιο δυνατά)*.

Τό κοπαδάκι του Χριστού ποιά είναι; Όλοι οι πιστοί άνθρωποι πού έρχονται στην εκκλησία. Και τό κατηχητικό μας είναι κοπαδάκι του Χριστού!

Άς τό φωνάξουμε κι αυτό όλοι μαζί δυνατά:

Τό κατηχητικό μας είναι τό κοπαδάκι του Χριστού *(τό επαναλαμβάνουμε κι αυτό δύο-τρεις φορές)*.

Γι' αυτό έδω στο κατηχητικό νιώθουμε τόσο όμορφα! Είμαστε κοντά στον Χριστό, μέσα στην άγκαλιά Του! Μάς ασφαλίζει, μάς προστατεύει. Τρέφει και ξεδιψά τήν ψυχή μας μέ τά θεία Του λόγια.

Ποτέ, παιδιά, να μην απομακρυνθούμε από τό κατηχητικό

μας, ἀπ' αὐτό τό εὐλογημένο κοπαδάκι τοῦ Χριστοῦ μας! Μακάρι νά μή χάσουμε φέτος οὔτε μία συνάντηση! Καί τί ώραῖα πού θά ἦταν νά ὀδηγοῦσαμε στό κατηχητικό κι ἄλλους φίλους μας καί συμμαθητές! Θά χαιρόμασταν τότε ὅλοι μαζί κοντά στόν καλό Βοσκό, πού τόσο πολύ μᾶς ἀγαπάει!

(Προτεινόμενος ὕμνος: «Σὺ εἶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός». Προτεινόμενο τραγούδι: «Τό μικρό ἀρνάκι», ἀπό τή συλλογή χριστιανικῶν τραγουδιῶν «Πνευματικές Ὁδές Α'», ἐκδ. «Χριστιανική Ἐλπίς» 2007, σ. 289).

Στοῦ Χριστοῦ τό κοπαδάκι
θέλω νά 'μαι ἓνα ἀρνάκι.
Στή ζωή μου ὀδηγός
νά 'ναι ὁ καλός Βοσκός.

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνα τοῦ καλοῦ Ποιμένα.
2. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
3. Ζωγραφιά.
4. Ὕμνος σέ ἀρχεῖο ἤχου.
5. Τραγούδι σέ ἀρχεῖο ἤχου: «Τό μικρό ἀρνάκι».
6. Κατασκευή-Παρουσιολόγιο: «Ὁ Βοσκός καί τά ἀρνάκια».